

Loyalitet, hvormed disse Forhandlinger hidtil har været ført her i Rigsdagen mellem de tre Partier, og hvormed ogsaa Forhandlingerne i Valutaraadet har været ført, ligeledes vil give sig Udtryk i det Øjeblik, det viser sig, at vi maa gribe til andre Foranstaltninger, som Rigsdagen saa skal træffe Bestemmelse om ad ordinær Vej. Jeg tvivler ikke om, at den Overenskomst, der nu er sluttet paa dette Omraade, ikke alene betyder, at vi i de forskellige Partier i dette Øjeblik har resigneret paa mange forskellige Punkter, men jeg tror, at vi ogsaa indser, at som en Konsekvens heraf maa vi, hvis Situationen skulde blive en saadan, hvad ingen af os ønsker, at det vil blive nødvendigt for Rigsdagen at træde til og træffe særlige Foranstaltninger, ogsaa da resignere og ikke forsøge en saadan langvarig Tovtrækning, som det ikke kan nægtes at der har været om denne Sag, men hurtigt og klart tage Standpunkt og gennemføre de Foranstaltninger, som er nødvendige for, at der ikke skal ske et Sammenbrud, eller for, at der ikke for Alvor skal blive Brug for banktekniske Midler til Skade for hele vort Erhvervsliv. Jeg skal derfor anbefale Tinget at stemme for det Forslag til Valutaforanstaltninger, som er tilbagesendt hertil fra Landstinget.

N. Neergaard: Det Lovforslag, der er oversendt til os fra Landstinget, kan jeg anbefale mit Parti at stemme for uforandret. Det afgørende i Forslaget er dette, at det fastsætter en bestemt Pligt for Nationalbanken til at holde Kronen i en Minimumskurs og til efterhaanden at hæve den med smaa Stigninger, fra hvilken sidste Pligt dog kan dispenseres med Regeringens og Rigsdagsudvalgets Samtykke. Vi har stillet vor Fordring lav og beskedent, men Fordringen maatte stilles saaledes, for at vi kunde have den størst mulige Sikkerhed for, at den ogsaa vil blive opfyldt. Der lader sig ikke, tror jeg, anføre Grunde af blot nogenledes Vægt imod, at den danske Krone skulde kunne holdes paa den Kurs, som her er angivet, og skulde kunne bringes til i Løbet af to Aar at faa den svage Stigning, som Loven foreskriver. Man har ogsaa ved de foreløbige Forhandlinger i Valutakommissionen været enig om dette fra alle Sider, og det har heller ikke fundet nogen Modsigelse fra Nationalbankens Repræsentanter i Kommissionen. Det er en Sag af stor, ja, af afgørende Betydning for vor økonomiske Fremtid, at vi endelig naar til en Stabilisering af Kronen, det være paa al-

drig saa beskedent et Niveau. Derved hæver denne Sag sig ud over de Ting, vi sædvanlig forhandler her i Rigsdagen, og kræver ekstraordinære Fremgangsmaader ved Behandlingen, kræver en mere end almindelig Resignation fra de forskellige Partiers Side, fordi det er en Landssag af den Betydning, som det er. Denne Resignation er ogsaa vist fra de tre Partiers Side, som har sluttet sig til dette Forslag.

Naar man sammenligner det Valutaforslag, som den høje Regering indbragte i Sommersamlingen, med det, som nu med dens Samtykke foreligger til Vedtagelse, er alene en saadan Sammenligning tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, hvor stor en Imødekommen der er vist fra Regeringens og dens Partis Side. Fra Venstres Side lægger vi særlig Vægt paa, at man har imødekommet os ved at lade Forslaget om et Finansraad, saaledes som det var foreslaaet selv i den afsvækkede Form, falde. Vi kunde ikke gaa med til, at et saadant Raad skulde skydes ind mellem Regering og Rigsdag, eller til at give det de foreslaaede Beføjelser; om end disse var blevet noget afsvækket, var det dog ganske betydningsfulde Beføjelser ogsaa efter det Flertalsforslag, som blev vedtaget i dette Ting med to Partiers Stemmer. Man har imødekommet os ved at lade dette Finansraad bortfalde og erstatte det med et Rigsdagsudvalg, saaledes som Venstre i Folketingsudvalget havde foreslaaet.

Med Hensyn til Skatterne har vi allerede i Folketingsudvalget erklæret os villige til, skønt vi i og for sig ikke mente, at Forslag om Skatter med Nødvendighed burde knyttes til denne Valutaordning, at tilvejebringe ved en Luksusbeskatning de 40 Mill. Kr., som skal til for den ekstraordinære Afbetaling af Statens Gæld, som ligger i Tilbagebetalingen til Nationalbanken af de 40 Mill. Kr., der blev laant for at tegne Præferentiaaktier i Landmandsbanken. Vi maa anse denne Form for bedre egnet baade i valutamæssig og skattepolitisk Henseende end den, som nu foreslaas, men vi er trods store Betænkneligheder gaaet ind paa den her foreslaaede, og det Punkt, som særlig har vakt Betænkneligheder hos os, er Forøgelsen af Indkomstsatten. Vi er dog gaaet ind derpaa, fordi det var en nødvendig Betingelse for overhovedet at tilvejebringe en Ordning, og fordi man imødekom os ved at lade Forøgelsen af Formueskatten falde bort og ved at tage Halvdelen gennem Luksus-